

Κείμενο

Ανδρέας Φραγκιάς (1921-2002)

Η Καγκελόπορτα (απόσπασμα)

Ο ήρωας, ο Αντώνης, έλαβε σθεναρά μέρος στην πάλη κατά του κατακτητή, αλλά στο μετακατοχικό κλίμα δεν μπορούσε να βρει προσωπικές και επαγγελματικές λύσεις, ταλαιπωρώντας και τη γυναίκα του, τη Βαγγελία.

[...] Αυτές τις μέρες ο Αντώνης έχει γυρίσει όλα τα γνωστά τους σπίτια αναζητώντας την Βαγγελία. Τώρα θυμήθηκε πως είχε κάποτε μια θεία στον Χολαργό. Ίσως να ξέρει τίποτα.

- Φαίνεσαι στενοχωρημένος σήμερα, του είπε ο σωφέρ. Δεν είναι ευχάριστο βέβαια να πετάς τόσο εμπόρευμα.

Φτάσανε στον Χολαργό. Ο Αντώνης κάτι θυμόταν μα έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια κι' ο τόπος έχει αλλάξει. Άφησε το φορτοταξί να τον περιμένει και πήρε έναν ήσυχο δρόμο που βγάζει στο δάσος με τα πεύκα. Αυτό είναι, το μικρό σπίτι, θυμήθηκε τα κάγκελα και την περικοκλάδα. Το κλείνουν ολόκληρο, δε μπορείς να δεις στην αυλή. Στάθηκε στη σιδερένια πόρτα με τα κάγκελα και χτύπησε δυνατά.

Σε λίγο βγήκε η θεία της. Την γνώρισε αμέσως.

- Είμαι ο Αντώνης, της είπε. Έμαθα πως είναι δώ η Βαγγελία. Δε θα μπω μέσα. Σε παρακαλώ μόνο πες της να βγει μόνο να την δω...

Η θεία δεν ξεκλείδωσε την πόρτα.

- Να την ρωτήσω αν θέλει, του είπε και γύρισε πίσω.

Ωστε είναι εδώ! Πιάστηκε από τα κάγκελα και περίμενε. Σε λίγο παρουσιάστηκε η Βαγγελία. Του χαμογέλασε και τον χαιρέτησε.

- Πλησίασε λίγο να σου μιλήσω, την παρακάλεσε.

Η Βαγγελία ήρθε πιο κοντά.

- Έχεις δίκαιο που έφυγες, της είπε. Δε θύμωσα διόλου...

- Θέλω να κρατήσω το παιδί μου. Την άλλη φορά προτίμησες τις κονσέρβες σου. Τώρα έχω κι' εγώ κάποιο δικαίωμα.

- Βαγγελία, μήπως θυμάσαι ένα κορίτσι με καστανές κοτσίδες που καθόταν σ' ένα σπίτι με κόκκινα τούβλα και γαζίες κοντά στις γραμμές του τραίνου; Κάποιο βράδυ, μια περίπολος τραυμάτισε έναν άγνωστο. Άνοιξε μια πόρτα και το κορίτσι τον έσωσε... Μήπως θυμάσαι;

- Ναι, το θυμάμαι, είπε με κόπο η Βαγγελία.

-Ύστερα όμως αυτός, Βαγγελία, άρχισε να κουράζεται και να φοβάται. Μήπως δε δείχνει πανικό το κινήγι της ευκαιρίας; Κι' όσες φορές σε ζάλιζα με φλυαρίες είταν γιατί ήθελα να κοροϊδεύω τον εαυτό μου, έπαιζα τον ταχυδακτυλουργό για να θαρρώ πως πλησιάζω σε κάποια διέξοδο. Καλά έκανες και πήρες το παιδί μας. Εγώ μόνο μια ζούγκλα ψευτιάς θα μπορούσα να του διδάξω. Ύστερα φοβόμουν μη βρεθώ φυλακή κι' έρθεις να με δεις πίσω από τα κάγκελα. Κι' όμως να τώρα είναι σα να ήρθες επισκεπτήριο. Εγώ που αλωνίζω τώρα τους δρόμους με τη τσάντα μου είμαι ένας φυλακισμένος πίσω από τούτη την πόρτα.

A. Φραγκιάς, *Η Καγκελόπορτα*. Αθήνα: εκδόσεις Κέδρος, 2002, σελ. 435-437.

ΘΕΜΑ 2β

Τι νομίζεις ότι συμβολίζουν οι εικόνες με την καγκελόπορτα και τα κάγκελα στο απόσπασμα; Ποιος ο λειτουργικός τους ρόλος ως προς το νόημα και το ύφος του κειμένου;

(10 μονάδες)

ΘΕΜΑ 3. Ερμηνεία και παραγωγή λόγου (150 - 200 λέξεις)

Ποια συναισθήματα και ποιες σκέψεις σου γεννά η ανάγνωση του αποσπάσματος;
Να απαντήσεις σε 150-200 λέξεις, με κατάλληλους κειμενικούς συσχετισμούς.

(40 μονάδες)